କେ. ଭେଙ୍କଟା ସେସିଆହ

ବନାମ

ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାଣ୍ଡୁରୁ ରାମସୁବ୍ବମ୍ମା (ମୃତ) ।

ଫେବୃଆରୀ 19,1991

[ରଙ୍ଗନାଥ ମିଶ୍ର, ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏବଂ କୁଲଦିପ ସିଂ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950 - ଆଦେଶ 23, ନିୟମ 3, ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908 ସହିତ ପଢାଯାଇଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 - ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଆବେଦନ - ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ବିଧି ସମ୍ମତ- କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ।

ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1882 - ଧାରା 54 - ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମକଦ୍ଦମା ବିଚାରାଧୀନ ସମ୍ପତ୍ତିର ବିକ୍ରି ଏବଂ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ପୂର୍ବରୁ - ବୈଧ ନୁହେଁ

ଉତ୍ତରଦାତା 1 ପୋଷ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀ-ଅପିଲକାରୀ, ଯିଏ ଦୁଇ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କର ଏକ ପୁଅ ହୋଇଥିଲା, ଉତ୍ତରଦାତା 2 ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଙ୍କ ଠାରୁ, ଅନ୍ୟ ପୁଅ, ଉତ୍ତରଦାତା 3 । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ବିଚାରଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପୋଷ୍ୟ ମାତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା 2 ଏବଂ 3 କେବଳ ଉତ୍ତରଦାତା 1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତା 1ଙ୍କ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଅନ୍ୟ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଏକ ଜାଲ ଥିଲା | ପୋଷ୍ୟ ମାତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ଦାବି କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପକ୍ଷ ଏପରି ମତାମତ ନେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ 21.8.1987 ରେ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପୁଅ, ଉତ୍ତରଦାତା 2 ଏବଂ 3 ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆପୋଷ ସମାଧାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଏବଂ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଅନୁଯାୟୀ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ପରିତ୍ୟାଗ ବଦଳରେ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କୁ 1 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଏକ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କରାଯାଇଥିଲା।

ଯେତେବେଳେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମାମଲା ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା 2 ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ 1 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିବାରୁ, ଇତି ମଧ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରାୟ ୫1 ଏକର ଜମି ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଛନ୍ତି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରି, ଏହି ଅଦାଲତ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :1. ଥରେ ଅଦାଲତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ ଯେ ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅଛି, ଏହାକୁ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା ଅଦାଲତଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅଦାଲତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ।

2. ଯେହେତୁ ସାନି ମାମଲାରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଆବେଦନ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ବିଧି ସମ୍ମତ, ତେଣୁ ଏହା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

3. ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ଏବଂ ଏହାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମାର ସମାଧାନ କରାଯିବ ଏବଂ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଏହି ଅଦାଲତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ଥିବା ଆଦେଶର ଅଂଶବିଶେଷ ହେବ ।

4. ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ସମାନତାର ସମାଧାନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଆଠ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା 2ଙ୍କୁ ଅଧିକ 1 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ବିକ୍ରୟ-ଦଲିଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସବ୍-ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ 77,124 ଟଙ୍କା ଜମା କରାଯିବ ।

5. କଥିତ ବିକ୍ରୟ-ଦଲିଲ ଅଧୀନରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଅଧିକାର ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତାଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଆଇନର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବିନା ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ବିକ୍ରୟ-ଦଲିଲ ବୈଧ ନୁହେଁ।

6. ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତାମାନେ 1991 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 30, ସୁଦ୍ଧା ସମ୍ପତ୍ତିର ଖାଲି ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଏପରି କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାଲି ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଭୋଜ ଗୋବିନ୍ଦ ମାଇକପ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଜାନକୀ ଦେଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, AIR (1980) ଓଡ଼ିଶା 108, ଅନୁମୋଦିତ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 15001/1989 ।

ଏବଂ

S.L.P. ସଂଖ୍ୟା 12288/1984ରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1/1989 ।

ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 472/1976 ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 20.4.1984 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କେ. ମହାଦେବ ରେଡ୍ଡୀ, ସୁଶ୍ରୀ ମଞ୍ଜୁଲା ଗୁପ୍ତା, ଟି. ଭି. ଏସ୍. ଏନ୍. ଚାରି ଏବଂ ଏ. ସୁବ୍ବା ରାଓ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେ. ରାମ କୁମାର, ଏସ୍. ଏ. ଅହମ୍ମଦ, ତନୱୀର ଅବଦୁଲ ଏବଂ ମୋହନ ପାଣ୍ଡେ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମାଲିକାନା ଏବଂ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ବିରୋଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ମକଦ୍ଦମାର ସମଗ୍ର ବିଷୟ-ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି, ମକଦ୍ଦମାର କାରଣ ହେଉଥିବା ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ, ଆମେ ଆଲୋଚନାକୁ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ସହ ଜଡ଼ିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରଖିବୁ ।

ସୁଢ଼ାମ୍ମା ଜଣେ କେ. ଭି. ସେସିଆଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେଶିଆହ ଦୁଇ ଜଣ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଜରିଆରେ ତାଙ୍କର ସୁଦର୍ଶନ ଗୁପ୍ତା ନାମରେ ଏକ

ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଜରିଆରେ ଆନନ୍ଦ ବାବୁ ନାମରେ ଆଉ ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା । ଫେବୃଆରୀ, 1985 ରେ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ ପୋଷ୍ୟ-ମାତା ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ । ସୁଦର୍ଶନ ଏବଂ ଆନନ୍ଦ ବାବୁ ସୁବାମ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅଧୀନରେ ସୁବାମ୍ମାଙ୍କ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କେବଳ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଅନ୍ୟ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରଟି ଏକ ଜାଲି ଥିଲା । ପୋଷ୍ୟ-ମାତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ, ସେସିଆହ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦାବି କରିଥିଲେ । ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପକ୍ଷ ଏଭଳି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାବେଳେ ପିତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 21.8.1987 ରେ ଏକ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଏହି ଅଦାଲତରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ପିତା ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାର୍ଥ ପରିତ୍ୟାଗ ବଦଳରେ 1 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବେ । ଯେତେବେଳେ ମାମଲାଟି ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ସମ୍ପର୍କିତ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅଦାଲତରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ସୁଦର୍ଶନ ଗୁପ୍ତା କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅନୁସାରେ 1 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଗ୍ରହଣ କରିବାର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ । ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାର ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକଙ୍କ କଥା ଶୁଣାଯାଇଛି ।

ପିତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିବା ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଦସ୍ତାବିଜର ଏକ ସର୍ତ୍ତ ସ୍ଥିର ଦଲିଲ :

> " ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା (ଦୁଇ ପୁଅ)ଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସମାନ ଟଙ୍କା ପାଇଛନ୍ତି ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାରେ ଏପରି ଏକ ବିବୃତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଦେୟର ସତ୍ୟତାକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ପ୍ରାୟ 81 ଏକର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଛନ୍ତି ଯାହା ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ବିବାଦର ବିଷୟ ଅଟେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏବେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତାମାନଙ୍କୁ ନଥିରେ ଅଣାଯାଇଛି ।

ଆମେ ମୂଳ ପକ୍ଷ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । ଏହି ହସ୍ତାନ୍ତର ପ୍ରାୟ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଉଛି । ବିକ୍ରୟ-ଦଲିଲଗୁଡିକ ସୂଚିତ କରେ ଯେ 1 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡିକ ଅଧୀନରେ ବିଚାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ 77,124 ଟଙ୍କାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶି ପଞ୍ଜୀକରଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ବିକ୍ରି ତାରିଖ ଠାରୁ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ତିନି ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ପୁରୁଣା, ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନାରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତାମାନେ ରହିଛନ୍ତି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଉଛି ।

ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଯେ, ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣଗୁଡ଼ିକ ବାଦକାଳ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରକୃତରେ, ଯଦି ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ବୈଧ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ, ତେବେ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରେତା-ଉତ୍ତରଦାତା 2 ଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ନଥିଲା ଯାହା ସେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତି କାରଣ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁସାରେ ସେ 1 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପାଇବା ପରେ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଗ୍ରହ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ। ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତାମାନେ ଏହା ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ପୂର୍ବରୁ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିନାମା ଥିଲା ଯାହା ପାଇଁ କୌଣସି ଗ୍ରହଣୀୟ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଆମକୁ ଜାଣିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତାମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତି କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ନଥିଲା ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଧରି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ବିକ୍ରୟ-ଦଲିଲଗୁଡ଼ିକ 21.8.1987 ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଶ୍ରୀ ରାମ କୁମାର, ତାଙ୍କ ମହକିଲ 1 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି ବୋଲି କହିବା ବ୍ୟତୀତ, ଆପୋଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କାହିଁକି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମାଟିର ସମାଧାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ଦର୍ଶାଇ ପାରିନାହାଁନ୍ତି । ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାର ବାସ୍ତବତା ବିବାଦରେ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତା 2 ଏବଂ ତାଙ୍କ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ରାମ କୁମାର ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ପକ୍ଷମାନେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଆବେଦନରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ରହିଛି ଏବଂ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାର ଦସ୍ତାବିଜକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ।

ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତାମାନଙ୍କ ଓକିଲ ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ବିଚ୍ଛିନ୍ନତା ବୈଧ ଏବଂ ହସ୍ତାନ୍ତରକାରୀମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏପରିକି ବଜାୟ ରଖିଛନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଉନ୍ନତି ହୋଇଛି । ସେ କେତେକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା

ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଭୋଜ ଗୋବିନ୍ଦ ମାଇକପ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଜାନକୀ ଦେଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, AIR(1980) Ori. 108 ମାମଲାରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ରାଜିନାମା ପାଇଁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ଆପତ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱେ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ *23, ନିୟମ 3* ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷମତା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନେକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ପ୍ରିଭି କାଉନସିଲ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଥରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଯେ ଏକ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ହୋଇଛି, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ ।

ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ନୀତି ସହିତ ଆମେ ସହମତ ଏବଂ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଆବେଦନ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ବିଧି ସମ୍ମତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ଏବଂ ଏହାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମାର ସମାଧାନ କରାଯିବ ଏବଂ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଏହି ଅଦାଲତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ଥିବା ଆଦେଶ ଏକ ଅଂଶ ଗଠନ କରିବ ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ସମାନତାର ସମାଧାନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏବଂ ଅଦାଲତରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ସେସିଆହ ଏବଂ ପୁଅମାନଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ସମ୍ମତିରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ, ଆମେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ :

1. ଆଜିଠାରୁ ଆଠ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଶେସିଆହ ସୁଦର୍ଶନ ଗୁପ୍ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି 1 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବେ । ଏହି ଅର୍ଥରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରିରେ ଜମା କରାଯିବ ଏବଂ ସୁଦର୍ଶନ ଗୁପ୍ତା ଏହି ଅର୍ଥରାଶି ଉଠାଇବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ରହିବେ ।

2. 77,124 ଟଙ୍କା ହେଉଛି ବିକ୍ରୟ-ଦଲିଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପ-ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାଶି, ସେହି ସମାନ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଜମା କରାଯିବ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ବିକ୍ରୟ-ଦସ୍ତାବିଜର ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତାମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ

ବିକ୍ରୟ-ଦଲିଲ ଉପରେ ଉପ-ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନଥି ଆଧାରରେ ଏହି ରାଶି ଉଠାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ।

3. ଅଭିଯୋଗରେ ଥିବା ବିକ୍ରୟ-ଦଲିଲ ଅଧୀନରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଅଧିକାର ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତାଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଆଇନର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବିନା । ସାଧାରଣତଃ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଲାଭ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତେ । ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ସୁଦର୍ଶନ ଗୁପ୍ତାଙ୍କୁ 1 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାର ଆମେ ତଦନ୍ତ କରିନାହୁଁ ଏବଂ ଏହି ଅଭିଯୋଗର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ଯେ ସମ୍ପତ୍ତିରେ କିଛି ଉନ୍ନତି କରାଯାଇଛି, ଯାହା ମଧ୍ୟ ଆମେ ଭିତରକୁ ଯାଇନାହୁଁ, ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧବର୍ତ୍ତୀ ଲାଭ ସ୍ଥିର କରାଯିବ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅନେକ ଲାଭ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷାରାଶି ନିର୍ବାହ କରାଯିବ ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଲାଭ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତାଙ୍କ କୌଣସି ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ । ଆମେ ଘୋଷଣା ଏବଂ ସ୍ୱଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ କୌଣସି ବିକ୍ରୟ-ଦଲିଲ ବୈଧ ନୁହେଁ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତାଙ୍କ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ ନାହିଁ।

4. 1991 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ମାସ 30 ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଉକ୍ତ ଖାଲି ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତା ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେସିଆହଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରିବେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସେସିଆହଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହୀତା ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରୟ-ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ମାମଲା ସମେତ ସମଗ୍ର ଦଖଲ ସମ୍ପତ୍ତିର ଖାଲି ଆଦେଶ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜଣେ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିପାରନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ପୋଲିସ ସାହାଯ୍ୟ ନେଇପାରନ୍ତି ଏବଂ ଏପରି ମୂଲ୍ୟ ଶେଷରେ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅପରପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବହନ କରାଯିବ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ସେସିଆହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହୋଇପାରିବ।

ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ।

ଆବେଦନର ଫଇସଲା ହେଲା।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।